

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 611/2025
26.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Стефановић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Намтеум“ у ликвидацији из Прокупља, које заступа Градско правобранилаштво Града Прокупља, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2591/2024 од 13.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 26.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2591/2024 од 13.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2591/2024 од 13.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 289/22 од 01.02.2024. године којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи решење о престанку радног односа број ... од 25.10.2022. године и обавезе тужени да је врати на рад и призна јој сва права из радног односа која јој по закону припадају, и обавезана тужилца да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 129.375,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да је тужилцина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, радни однос тужиле је престао на основу оспореног решења о престанку радног односа због покретања поступка ликвидације туженог. Скупштина Града Прокупља, оснивача туженог, донела је 28.09.2022. године Одлуку о покретању поступка ликвидације туженог. Покретање тог поступка је у регистру Агенције за привредне регистре регистровано решењем од 18.10.2022. године. Том одлуком предвиђено је да даном њене регистрације запосленима претаје радни однос и радно ангажовање са правом на отпремнину, с тим да ликвидациони управник може задржати на раду одређени број запослених ради обављања послова ликвидације. Током 2021. и 2022. године над туженим су извршене статусне промене. Скупштина Града Прокупља је 18.02.2021. године донела Одлуку о спровођењу статусне промене издвајање уз оснивање („Службени лист Града Прокупља“ број 4 од 18.02.2021. године), према којој се из туженог (друштво преносилац) издваја јавно предузеће за обављање делатности снабдевања водом за пиће, управљања гробљима и сахрањивање, погребну делатност и делатност пречишћавања и одвођења атмосферских и отпадних вода (друштво стицалаца). Исти градски орган је 13.06.2022. године донео Одлуку о статусној промени туженог и одобрио нацрт плана поделе, као и Одлуку о оснивању ЈКП „Намтеум“ и ЈКП „Градски водовод“, које су објављене у „Службеном листу Града Прокупља“ број 24 од 13.06.2022. године. Надзорни одбор туженог је 12.08.2022. године донео план поделе, на основу којег је на друштво стицаоца пренет новчани и неновчани капитал друштва преносиоца у одређеним вредностима. Саставни део тог плана је и списак запослених у друштву преносиоцу које ће преузети друштво стицалац. Тужиле се не налази на том списку и након статусне промене наставила је са радом код туженог, све до доношења решења о отказу њеног уговора о раду.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, јер према члану 176. тачка 5. Закона о раду запосленом престаје радни однос независно од његове воље и воље послодавца у случају престанка рада послодавца.

По оцени Врховног суда, изложено правно становиште нижестепених судава о законитости побијаног решења о отказу уговора о раду је правилно.

Према Закону о привредним друштвима („Службени гласник Републике Србије“ број 36/11 са каснијим изменама и допунама) ликвидација друштва почиње даном регистрације одлуке о ликвидацији и објављивање огласа о покретању ликвидације у складу са Законом о регистрацији (члан 526). Све радње прописане одредбама чланова 524 – 548. наведеног закона (престанак рада органа управљања, постављање ликвидационог управника, попис имовине и пријава потраживања, завршни биланс, ограничење исплата чланова друштва у ликвидацији, окончање поступка започетих пре ликвидације) указују да је послодавац престао да обавља регистровану делатност, јер су све те радње усмерене на гашење друштва након измирења поверилаца.

Због тога, по налажењу ревизијског суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права.

Оспорено решење садржи поуку о правном леку по којој против тог решења жалба није дозвољена. Изостанак поуке о правном леку о праву тужиле на судску заштиту у радном спору, само по себи, побијано решење туженог не чини незаконитим,

јер је тужиља остварила право на судску заштиту подношењем тужбе у овом спору. Тужиљи је радни однос престао због престанка рада – ликвидације њеног послодавца, а не као вишку запослених у смислу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, да би се у процедури престанка њеног радног односа примениле одредбе члана 153 – 160. тог закона, односно мерила и критеријум код одлучивања који од запослених ће бити преузет од стране друштва стицаоца, а који од њих ће остати да ради у друштву преносиоцу. У спроведеном поступку је утврђено да су приликом преузимања запослених предност имали они који су у друштву преносиоцу обављали послове неопходне за делатност друштва стицаоца. Ревизијски навод да је план поделе друштва подносиоца усвојио надзорни одбор који није био састављен у складу са законом, чињеничне је природе и не може бити истицан у ревизији (члан 410. став 2. ЗПП), а само на основу чињенице да је након спроведеног поступка статусних промена туженог покренут поступак за његову ликвидацију, не може водити закључку да су ти поступци били симуловани и са намером да се избегне процедура престанка радног односа тужиље као технолошког вишка која би захтевала примену одређених мерила и критеријума.

Из тих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић